

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea
"Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii
Uzbekistan, în domeniul transporturilor rutiere de tranzit"**

și a

**"Convenției între Guvernul României și Guvernul
Republicii Uzbekistan privind colaborarea în activitatea
de transport pe calea ferată",
semnate la București, la 06 iunie 1996**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea "Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan, în domeniul transporturilor rutiere de tranzit" și a "Convenției între Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în activitatea de transport pe calea ferată", semnate la București, la 06 iunie 1996, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.145 din 21.09.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Apreciem că nu este uzual să se procedeze la adoptarea unei singure legi pentru ratificarea a două acorduri internaționale care, având ca obiect categorii de relații diferite, constituie documente distincte.

2. Dincolo de acest considerent de ordin principal, în cazul de față, se ridică și o altă problemă: în vreme ce Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în domeniul transporturilor rutiere de tranzit, din cauza reglementărilor pe care le conține, urmează să fie supus Parlamentului

pentru a-l ratifica prin lege, Convenției încheiate între Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în activitatea de transport pe calea ferată ar trebui să i se aplice o altă procedură și anume aceea a aprobării ei de către Guvern. Într-adevăr, Convenția are ca obiect, în mod esențial, să **sprijine** realizarea transporturilor (art.1), să **ia măsuri** pe baza convențiilor internaționale (art.3), să **facă schimb de informații** (art.5), iar pentru aplicarea prevederilor Convenției, sunt desemnate întreprinderile de transport (SNCFR) care vor încheia înțelegeri referitor la modalitățile de transport și de decontare. Acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate se referă la accesul la infrastructura feroviară (art.1/2) și nu are implicații care să necesite ratificarea Convenției.

În această situație, ca și în cazul unor acorduri similare, Convenția ar trebui să fie supusă aprobării Guvernului și, ca atare, să fie prezentat spre ratificare numai Acordul.

3. Textul proiectului de lege ar trebui revizuit atât pentru a reda, în mod riguros, denumirea documentului supus ratificării cât și a fi redactat cu respectarea exigențelor specifice acestui gen de acte normative (ex: datele calendaristice nu se redau prin cifre precedate de zero și nici titlurile între ghilimele).

În acest sens, propunem ca textul să fie redactat astfel :

"Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în domeniul transporturilor rutiere de tranzit, semnat la București, la 6 iunie 1996

Articol unic. Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în domeniul transporturilor rutiere de tranzit, semnat la București, la 6 iunie 1996".

În același fel, propunem să fie redactat și proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în activitatea de transport pe calea ferată, semnat la București, la 6 iunie 1996.

4. Expunerea de motive nu este semnată de Ministerul Afacerilor Externe în calitate de **inițiator**, alături de Ministerul Transporturilor, ci ca **avizator**, deși art.7 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor stabilește că "Ministerul Afacerilor Externe prezintă Guvernului, singur sau, după caz, împreună cu celelalte ministere, propunerile cu privire la semnarea, **ratificarea** ... tratatelor, **acordurilor**, convențiilor ...".

5. Textul celor două documente supuse ratificării/aprobării prezintă unele deficiențe, pe care le menționăm, după cum urmează :

A. Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în domeniul transporturilor rutiere de tranzit.

1. În art.10, se vorbește despre "convențiile și înțelegerile internaționale la care cele două state **au aderat sau sunt părți**". Menționăm, însă, că de vreme ce **aderarea** constituie un mod de exprimare a consimțământului de a se lega printr-un tratat, odată ce un stat a **aderat** la un tratat, el are și calitate de parte. De aceea apreciem că nu era necesar să se includă în text și cuvintele "au aderat".

2. Sintagma "îndeplinirea formalităților cerute de legislațiile lor naționale" (art.13) este nepotrivită, pentru că ratificarea constituie un act juridic-politic de mare răspundere, efectuat de Parlament și nu poate fi prezentată doar ca o "formalitate".

3. Cuvântul care trebuia folosit în clauza finală era acela de "Semnat" și nu "**Încheiat**" (în această fază neavând încă loc încheierea acordului), iar în locul cuvântului "având aceeași valabilitate", exprimarea corectă era "având aceeași **valoare**".

B. Convenția încheiată între Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan privind colaborarea în activitatea de transport pe calea ferată

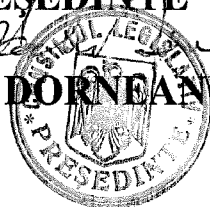
1. Cuvântul "încheiată" din titlu nu trebuia inclus, pentru că această Convenție nu a fost încă încheiată, aceasta urmând a avea loc odată cu aprobarea.

2. În art.4 și art. 5 nu a fost respectată regula alternatului.

3. În art.11 s-a convenit posibilitatea ca prevederile Convenție să poată fi modificate ori amendate și ca aceste modificări să facă parte integrantă din Convenție. Nu s-a precizat însă, deși era necesar, cum vor intra în vigoare aceste modificări; (ar fi fost necesară o trimitere la art.12).

PRESEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 789/05.10.1998